

men for hele Aaret. Under Behandlingen i dette Ting blev Forslaget forandret, og jeg kan vel sige: forbedret, saaledes, at man vedtog, at Dagpengene skulde være 5 Kr. om Dagen, regnet for hele Aaret, altsaa ikke blot for den Tid, Rigsdagen var samlet. Dette Forslag gik fra dette Ting ned til Folketinget, og saa vidt jeg kan se af Forhandlingerne, har der ikke været nogen Tvivl hverken om, at det var ønskeligt at forhøje Dagpengene, eller om, at Forhøjelsen jo maatte siges at være rimelig. Det var vistnok ganske andre Forhold, som medførte, at Forslaget ikke blev gennemført. Jeg har nu ment, at det efter saa lang Tids Forløb var paa Tide at imødekomme det almindelige Ønske om Vederlagets Forhøjelse, og har derfor tilladt mig at fremsætte et Forslag, hvorefter den Rigsdagens Medlemmer tilkommende daglige Godtgørelse bestemmes til 10 Kr. for hver Dag, Rigsdagen er samlet i Tiden fra en ordentlig Rigsdags-samlings Begyndelse og til Udgangen af Finansaaret, og til 6 Kr. for hver Dag, Rigsdagen i øvrigt er samlet. I § 2 findes dernæst en rent formel Bestemmelse om, at den anførte Regel ved en ny Udfærdigelse af Valgloven skal indføres i Stedet for den gamle. Dette Forslag har været forelagt Folketinget, er der blevet mødt med Anerkendelse fra alle Sider og til sidst vedtaget. Jeg haaber, samme Skæbne vil times det i dette Ting og skal dermed anbefale det paa det bedste.

P. G. C. Jensen: Det foreliggende Forslag synes mig ikke at være særdeles heldigt i dets Indhold. For saa vidt der er Spørgsmaal om at forøge den daglige Godtgørelse, det, man tidligere kaldte Diæter, til 10 Kr. om Dagen, er der vel ikke i og for sig noget at sige til, hvad den højtaerede Minister ytrede om, at Pengenes Værdi har forandret sig, og at man, naar man gav 6 Kr. i 1849 og 1867, vel nok nu kan forøge det noget og gaa op til 10 Kr. Derimod skal jeg ikke indvende noget, det kan nok have sin Rigtighed. Et andet Spørgsmaal er det imidlertid, om det er saa særdeles heldigt, at Rigsdagen under de ikke særlig glimrende finansielle Kaar, hvorunder vi leve for Øjeblikket, sørger saa meget for sig selv, om det

netop i Øjeblikket er det gunstigste Tidspunkt til at forhøje Diæterne. Man forhøjer Afgifter af enhver Art for den almindelige Befolkning, derunder naturligvis ogsaa for Rigsdagsmændene, men man giver saa samtidig Rigsdagens Medlemmer et højere Vederlag. Man opfører kostbare Bygninger til $\frac{1}{4}$ Million o. desl., kort sagt, man bruger ret meget til Rigsdagens Behagelighed. Om alt dette nu er heldigt eller ikke, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det tiltaler mig just ikke. Men der er en Omstændighed, der gør, at jeg i hvert Fald ikke kan sympatisere med Forslaget, som det foreligger, og det er den, at det saa at sige slaar fast, i alt Fald paa en indirekte Maade, at herefter skulde Rigsdagssamlingerne være et halvt Aar. Saa længe skal der betales Rigsdagsmændene 10 Kr. om Dagen, men saa heller ikke længere. Det udtrykkes herigennem, at de halvvaarlige Rigsdagssamlinger nu ere blevne en Sædvane, som man ikke blot ikke vil fravige, men som man næsten giver en Slags indirekte Lovhjemmel. Det anser jeg for meget uheldigt, idet jeg finder Rigsdagssamlingerne meget for lange. Det staaer dernæst, som alle vide, i bestemt Modstrid med Grundlovens Forudsætninger, idet man den Gang tænkte sig, at to Maaneder vilde være tilstrækkeligt. At sidde og lovgive evig og altid forekommer mig at være lidt for meget af det gode. Jeg synes derfor ikke, det er heldigt, at man ligefrem slaar fast, at saadan skal det være, og oven i Købet gør det paa den Maade, som her er sket, nemlig ved at sige: Hvis I ikke kunne blive færdige, hvis I ikke kunne udgyde alle eders Veltalenheds Strømme inden 1. April, kunne I nok blive noget længere sammen, men saa faa I ikke mere end 6 Kr. om Dagen, for saa have I ikke opfyldt, hvad I skulde. Jeg synes ikke om den Maade at tage Sagen paa. Jeg vilde have foretrukket, om man havde formet Forslaget saaledes, at man derved kunde bidrage til at indskrænke Rigsdagssamlingernes Længde. I øvrigt tør jeg maaske tillade mig at gøre opmærksom paa, at Forslaget heller ikke udmærker sig ved en smuk sproglig Affattelse. Man ser jo saa ofte, at Sproget i Lovforslagene ikke er godt Dansk. Naar de udarbejdes her i